„Ärra uſu keik, mis ſa kuled; ärra te keik, mis ſa tahhad; ärra ütle keik, mis ſa tead; ärra prugi keik, mis ſul on; ärra osta keik, mis ſa nääd: ſiis jääb paljo kahjo ja pahhanduſt ſinnuſt mahha.“—

7.

Üks innimene tulli önſa Lutteruſe jure omma ellohädda kaebama, et temma ſelle jure murre al ei ſuda ennam ellada! — Wagga Jummala mees ütles wasto: „Eks ſa ſiis polle ristitud, et ſa nenda omma hädda kaebad, nago uſkmatta paggan!“ — Hing wöttis ſe hea ſanna ſüddamesſe, ja leidis palludes omma Issanda armuſt ſedda Jummala rahho, mis on üllem, kui keik möistus.

Mis on olnud, katta kinni:
mis weel tulleb, ſada Sinna.

Nüüd ei wötta minna tehha,
mis So ſilm ei tahha nähha.

Tulle, hinge peästja,
keige parram ſöbber ka!

Ja Jummal ütles: Sago walgus, ja walgus ſai. (1 Moſ. 1, 3.)

Eesti-ma rahwa Kalender 1857 , lk. 33